

Verebus verzorgde manuals voor E.ON

Plaatje-praatje

Op de Maasvlakte staat een grote dubbele energiecentrale van E.ON Benelux.

Naast de twee al bestaande eenheden is er een derde in aanbouw. Verebus schreef voor E.ON de manuals van de eerste twee eenheden. Een gigantische klus, al was die natuurlijk lang niet zo groot als de bouw van een state of the art kolencentrale.

Schilders van de typisch Hollandse luchten met elke dag nieuwe wolkenpatronen en ander licht, zouden op de Maasvlakte geweldig aan hun trekken komen. Het uitspaniel vertoont op elk willekeurig moment tientallen variaties blauw, terwijl de wolken door de eeuwige zeewind in adembenemende formaties komen overzweven. Deze vrijdag is er geen schilder te zien, terwijl het toch prachtig én kleurrijk weer is. De Maasvlakte is vooral het territorium van meeuwen, schepen en vrachtwagens. Wat typisch Hollandse huisjes zouden moeten zijn, zijn in werkelijkheid kleurrijke stapels containers en bedrijfsgebouwen. En één van de overtrekkende

witte wolkenpluimen komt uit de schoorstenen van de enorme E.ON energiecentrale die hier staat. Tot onze grote opluchting blijkt deze wolk te bestaan uit waterdamp, legt Roel Koopman, competence trainer bij E.ON, uit.

Blindstaren

We zijn te gast bij E.ON. Niet zozeer om over wolken te praten, en helemaal niet over zeemeeuwen, maar over de documentatie van de twee kolengestookte centrales. Aan tafel zitten plantmanager Albert den Hartog, competence manager Gerard Alkema en de al genoemde Roel Koopman.

Deugdelijke informatie leidt ook tot een betere performance

Vanuit deze controlekamer wordt het functioneren van de energiecentrale nauwkeurig in de gaten gehouden.

De documentatie werd verzorgd door Verebus. Het was een gigantische hoeveelheid werk. We hadden 23 jaar gewerkt met zelfgeschreven handboeken. We noemden die de gele boekjes. Die waren niet meer van deze tijd, en ze werden ook niet bijgewerkt,” vertelt Roel. “Toen de centrale tussen 2006 en 2008 werd gemoderniseerd vonden we het een mooie gelegenheid om alle documentatie in een keer goed in orde te maken.” In de kast staat nu anderhalve plank vol boekwerken waarin alle aspecten van de energiecentrale staan omschreven. In totaal 1.500 bladzijden. Die omschrijving bestaat uit een aantrekkelijke en toegankelijke combinatie van illustraties en tekst. “Het plaatje-praatje idee,” lacht competence manager Gerard Alkema. “Mensen van onze soort, de techneuten dus, kunnen daar het best mee werken,”

valt Roel Koopman hem bij. Al deze informatie is bovendien toegankelijk via het intranet. Albert den Hartog legt uit waarom de documentatie zo belangrijk is voor E.ON. Kort samengevat gaat het om vastleggen, borgen en opleiden. Dat leidt in de eerste (en belangrijkste) plaats tot meer veiligheid. Deugdelijke informatie leidt ook tot een betere performance van de centrale. Bovendien kunnen kopers van de opgewekte stroom en certificerende instanties inzicht eisen in de manuals van de centrale. Maar er is nóg een belangrijk aspect: de opleiding van ruim honderd nieuwe operators voor de derde centrale

De kolencentrale op de Rotterdamse Maasvlakte is de grootste centrale van E.ON Benelux.

Aanvankelijk draaide deze op aardgas en zware stookolie. In de jaren tachtig is hij omgebouwd tot enige poederkoolgestookte centrale van E.ON Benelux. Elke eenheid beschikt over vijf poederkoolmolens. Daarin wordt de steenkool met een maximale capaciteit van 180 ton per uur vernalen tot fijn poeder, dat in combinatie met lucht in de ketels wordt verbrand. De warmte die hierbij vrijkomt, verhit water tot stoom. Deze stoom drijft de turbine aan, waaraan de generator is gekoppeld. De opgewekte elektriciteit wordt via een transformator met een spanning van 380.000 volt aan het koppelnet geleverd.

Hoewel het verbranden van gas schoner is dan kolen, heeft E.ON Benelux ervoor gezorgd dat steenkool geen onverantwoorde belasting vormt voor het milieu. Op de Maasvlakte is hiervoor een reeks maatregelen geïntroduceerd. Zo worden de zware asdeeltjes in de ketels opgevangen en afgevoerd. Deze bodemas wordt onder meer gebruikt voor wegverharding. De vliegashouding wordt afgevangen en afgevoerd naar opslagsilo's. Dit materiaal wordt hergebruikt, bijvoorbeeld voor kunstgrind en in de cement- en betonindustrie. De rookgassen uit de eenheden worden ontzwaveld. In speciale 52 meter hoge wastorens wordt de zwaveldioxide (SO₂), die ontstaat bij het verbranden in contact gebracht met kalk. Hierbij wordt gips gevormd. De gipsverwerkende industrie neemt dit kwaliteitsproduct van E.ON Benelux af voor de productie van stucgips, gipskartonplaten en gips voor gietvloeren in de bouw.

die op dit moment in aanbouw is. In het documentatieproject is dan ook uitgebreid rekening gehouden met het drie jaar durende leerproces van de nieuwe operators. Zo zijn er vele tussentijdse en finale toetsingsmomenten ingebouwd. “Die mensen zijn al aangenomen en zitten al midden in hun leertraject. De drive achter het documentatieproject is dat we een nieuwe eenheid die helemaal state of the art is van 1,5 miljard euro bouwen. Die moet worden opgestart door goed opgeleid personeel,” vindt Gerard Alkema.

Dik tevreden

Den Hartog: “Feitelijk hebben we hier een continu verbetertraject van onze medewerkers in gang gezet. Onze mensen zijn onze belangrijkste asset”. Alkema: “Je kunt dan ook beter van ontwikkeling spreken dan van opleiding.” Koopman: “Je moet de mensen opleiden met alle mogelijke middelen en ze zoveel mogelijk in de breedte ontwikkelen. In de nieuwe centrale werken minder mensen, dus de verantwoordelijkheid per medewerker stijgt.”

Alle drie zijn ze erg te spreken over de samenwerking met Verebus. “Die was perfect. Ze hebben zich precies aan het afgesproken tijdpad en de hoeveelheid pagina's gehouden” aldus Roel. Een bijzonderheid bij dit project was dat de door Verebus verwerkte informatie werd gecontroleerd door een ‘materiedeskundige’ uit de eigen E.ON organisatie die tevens met naam en toenaam wordt vermeld in het uiteindelijk document. “Het project is goed verlopen. Wij zijn dik tevreden.”

